

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย มีความสำคัญสำหรับคนไทยทุกคน นอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อกันแล้ว ภาษาไทยยังเป็นเครื่องแสดงความเป็นชาติเก่าแก่ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของคนไทย เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงปาฐกถาด้านการศึกษาไว้ดังนี้

"...การศึกษาที่จะมีผลต่อการพัฒนาประเทศนั้นคือขั้นประถมศึกษาเรียกว่าเป็นการศึกษาขั้นบังคับ การศึกษาภาคบังคับเป็นการศึกษาที่เรามุ่งหวังว่า เมื่อจบแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ความสามารถพอที่จะดำรงชีวิตได้หรือว่าเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อไป

ฉะนั้นจึงต้องมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้เข้าใจภาษาเป็นอย่างดี ในที่นี้หมายถึงภาษาไทยนั่นเอง ได้ยินมาว่าคนเก่งภาษาไม่เก่งคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คนเก่งคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ไม่เก่งภาษา เท่าที่เห็นมาดูเหมือนจะไม่จริงที่เห็นในโรงเรียนประถมนั้นถ้าไม่รู้ภาษาหรือเด็กอ่อนภาษาจะไม่ได้สักวิชา เพราะฟังไม่รู้เรื่อง สอนว่าอย่างไรก็ไม่รู้เรื่อง"

(รัตน์พินิจ นิเทศการศึกษา ,2542)

ปาฐกถาด้านการศึกษาในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้ัญญะมาข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงพระราชดำริด้านการศึกษาในปัจจุบันที่ทรงเห็นความสำคัญของภาษาว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ นอกจากนี้ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชดำรัสแสดงความคิดเห็นต่อการประถมศึกษา สรุปได้ 7 ประการ โดยในประการที่ 2 ทรงเน้นความสำคัญเรื่องการสอนภาษาไทยเบื้องต้นเป็นพิเศษ เพราะเด็กอ่านออกเขียนได้แล้วก็จะสนใจการอ่านการเขียน ได้พื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเป็นการวางรากฐานในการเรียนวิชาอื่นอีกทั้งเป็นการสร้างระเบียบ วินัย และสมาธิในการทำงานอื่น นอกจากนี้ยังได้ทรงพระราชทานข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมและทะนุบำรุงรักษาภาษาไทย การปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย หน้าที่และคุณสมบัติของครูดังนี้คือ

“ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะกระตุ้น ใฝ่ใจและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีความรักและผูกพันกับภาษาไทย มีความภูมิใจในภาษาไทยและมีค่านิยมที่จะใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ดังนั้นโรงเรียนและครูผู้สอนจึงควรจะได้คิดหาทางพัฒนา และส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยให้เป็นที่น่าสนใจ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ให้ความรอบรู้เรื่องราวต่างๆ โดยใช้ภาษาไทย เป็นสื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนรักการอ่าน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมจากเรื่องที่เรียนการสร้างลักษณะนิสัยของนักเรียนให้เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน รู้จักใช้ภาษาในทางที่ถูกต้อง เหมาะสม อันเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญโดย ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยทั้งหลายควรให้ความสนใจกับการสอนภาษาไทยให้ได้ผลดีเป็นพิเศษ ครูสอนภาษาไทยควรมีคุณสมบัติดังนี้ คือ ควรมีความรู้รอบตัวมาก ต้องสนใจวิชาอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากตำราเรียน นอกจากนี้ ควรจะรู้จักโยงเอาวิชาการอื่น ๆ ที่ได้ศึกษามาเป็นประโยชน์รวมทั้งสามารถใช้เป็นเครื่องมือค้นคว้า และเผยแพร่ภาษาไทย ประวัติศาสตร์ เพื่อทราบเรื่องราวความเป็นมาและภูมิหลังของภาษาไทย และวรรณคดีไทย การใช้ห้องสมุด และการอ่าน หนังสือเพื่อการค้นคว้าเหตุการณ์ปัจจุบันและความเป็นไปในท้องถิ่น ”

(เดชา ลาภอุดม ,บรรณารักษกร ,2534)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร 8 สาระการเรียนรู้ โดยกำหนดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มแรก ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ

การประชุมสัมมนาวิเคราะห์หลักสูตรและกำหนดกรอบหลักสูตรภาษาไทยระดับประถมและมัธยมศึกษา เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2539 ศูนย์พัฒนาหลักสูตรได้ชี้ให้เห็นสภาพปัจจุบันว่า หลักสูตรภาษาไทยในปัจจุบัน มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างสัมพันธ์โดยในระดับประถม เน้นความรู้ ความเข้าใจ หลักเกณฑ์ขั้นพื้นฐานของการเรียนภาษา ให้มีนิสัยรักการอ่าน เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย วรรณคดี และวัฒนธรรมประจำชาติ (ณรงค์ฤทธิ์ ศักดารณรงค์ , 2539)

ภาษาไทยเป็นวิชาที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุดในปัจจุบัน ทั้งที่ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับแก่นักเรียนทุกระดับ หรือทุกภูมิภาคต้องเรียนภาษาไทยด้วยกันทั้งนั้น แต่ก็มีเสียงวิพากษ์ วิจารณ์ติดตามมาว่าวิชาภาษาไทย เป็นวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในขั้นไม่น่าพอใจ จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาของกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ปัญหาของการใช้ภาษาคือ การออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำควบกล้ำไม่ชัด การใช้คำไม่ถูกต้อง (พันธณีย์ วิหคโต ,2538) ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่ได้ทำการวิเคราะห์ค่าถดถอยผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้น ป. 6 ในรอบ 10 ปี (2527-2538) พบว่า กลุ่มทักษะภาษาไทย มีอัตราความก้าวหน้าค่อนข้างต่ำเพียงประมาณร้อยละ 1 ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และจากการประเมินความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนชั้น ป.1 - 6 ปีการศึกษา 2534 พบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นชั้นเดียว ที่มีคะแนนรวม 3 สมรรถภาพ เฉลี่ยน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,2537)

ผลการวิจัยที่จัดทำโดยกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (2536) พบว่า วิชาที่นักเรียนไม่ชอบมากที่สุด คือ กลุ่มทักษะภาษาไทย โดยมีสาเหตุคือ นักเรียนโทษเนื้อหาวิชาว่ายากเรียนไม่เข้าใจ ครูดุ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่มาจากการสอนของครู โสภณ ไปรินทร์ (2532) ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า พฤติกรรมการสอนภาษาไทยของครูส่วนใหญ่ เป็นการสอนแบบบรรยาย สอดคล้องกับกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2538) ที่สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2525 – 2536 จำนวน 301 เล่ม พบว่า การดำเนินการสอนที่ครูปฏิบัติมากที่สุดคือ วิธีการบอก อธิบาย หรือ บรรยาย

ความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ และเจตคติของผู้เรียน เพราะผลสัมฤทธิ์และเจตคติในวิชาภาษาไทยจะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืนของนักเรียน อันเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตราที่ 22 ได้ระบุการจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ ความรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ และ มาตราที่ 8 ข้อที่1 ที่ว่าการจัดการศึกษาให้ยึดหลักเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ซึ่งเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ต้องการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริง เน้นในเรื่องบทบาทของผู้เรียนเป็นผู้ที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน และให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการศึกษตลอดชีวิต

ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามรูปแบบการเรียนการสอนชิปปา (CIPPA MODEL) ของทีศนา แชมมณี เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมาก ซึ่งผู้เรียนจะมีส่วนร่วมด้วยความกระตือรือร้น มีความจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ทำ และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามรูปแบบการเรียนการสอนชิปปา ประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 แนวคิดประสานกัน ดังนี้

C มาจากคำว่า Construct หมายถึง การสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ ซึ่งให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้จากเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม

แนวคิดทั้ง 5 นี้ ได้มาจากหลักเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐาน 5 ประการคือ

1. แนวคิดการสร้างสรรค้ความรู้ (Constructivism)
2. แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)
5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

เมื่อพิจารณาจากหลักการสอนและการจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทยที่มีผู้เสนอไว้หลายแนวคิด เช่น

ประคอง สุทธรรม (2530) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการสอนภาษาไทยว่าต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของนักเรียน ตอบสนองต่อความสนใจ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้สนุกสนาน หรือเปลี่ยนอิริยาบถบ่อยๆ จัดกิจกรรมให้ตรงกับความมุ่งหมายของการสอน และฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน จนเกิดความชำนาญสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2530) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยว่าต้องสอนในเชิงทักษะสัมพันธ์ คือสอนในลักษณะที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน และจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทั้ง 4 ทักษะให้สัมพันธ์กัน

เพ็ญศรี กันกา (ม.ป.ป.) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพว่าต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็ว จำได้นาน ตลอดจนการจัดสภาพบรรยากาศในการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

ในรูปแบบของการสอนแบบผสมผสานให้เด็กมีทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นเชิงทักษะสัมพันธ์

แนวคิดและเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามรูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดหลักการสอนภาษาไทย และยังได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเอง ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวมีส่วนร่วมทางร่างกาย เรียนรู้กระบวนการต่างๆ และนำความรู้จากเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ต้องการให้จัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติ ซึ่งเจตคติที่ดีจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังที่ คาน (Khan, 1969) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับตัวแปรด้านจิตพิสัยของนักเรียน พบว่าเจตคติที่นักเรียนมีต่อครู ความสนใจในวิชาการ และนิสัยในการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเหตุผลที่ต้องเลือกนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเป็นระดับชั้นเดียวที่มีคะแนนรวม 3 สมรรถภาพ เฉลี่ยน้อยกว่าครึ่งของคะแนนเต็ม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537) นอกจากนี้ การที่นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเรียนภาษาไทยที่ดีก็จะช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานในการเรียนระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้พื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอนชิปปาสรุปได้ดังต่อไปนี้

Allen (1991 :2255) ได้ศึกษาเรื่องผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนในห้องเรียนแบบเดิม วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในระดับมัธยมศึกษาในห้องเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาแบบดั้งเดิม ว่ามีผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนในทางบวกหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม และจากการทดสอบเจตคติพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และจากการสังเกตระหว่างการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมในทางบวกสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนร่วมกัน และสนใจการเรียนมากขึ้น

ชุมศรี เรข (2533) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้ทักษะกระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการกลุ่ม นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น ยังทำให้นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมโดยเฉพาะคำศัพท์ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ขวัญหทัย สมัครคุณ (2541) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบตั้งเป้าหมายร่วมกัน และเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และมีความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มตั้งเป้าหมายร่วมกันมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และมีความคงทนในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ไพจิตร สดวกการ (2538) ได้ทำการศึกษาถึงผลของการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ปานกลางที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการสอนที่สร้างขึ้นสูงกว่านักเรียนระดับเดียวกันที่รับการสอนตามปกติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และนักเรียนระดับผลการเรียนคณิตศาสตร์ สูง ปานกลาง ต่ำ ที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการสอนคณิตศาสตร์ที่สร้างขึ้นมีความสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนระดับเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 .001 และ .005 ตามลำดับ

วาสนา ตองอ่อน (2535) ได้ศึกษาความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของเด็กอายุ 6 และ 7 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ค่าร้อยละของจำนวนเด็กที่ผ่านเกณฑ์ความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของเด็กอายุ 6 และ 7 ปี ที่เรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของเด็กอายุ 6 และ 7 3) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของเด็กอายุ 6 และ 7 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี ผ่านเกณฑ์ความพร้อมคิดเป็นร้อยละ 91.10 และ 92.10 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพร้อมของเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี เท่ากับ 78.45 และ 86.14 3) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนความพร้อมของเด็กอายุ 6 ปี และ 7 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ความพร้อมในการเรียนรู้ การเรียนแบบร่วมมือ และกระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนชิปป่านั้นช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นหากจะนำรูปแบบการเรียนการสอนชิปปาซึ่งเป็นการประสานแนวคิดทั้ง 5 แนวคิด คือการสรรค์สร้างความรู้ การเรียนแบบร่วมมือและกระบวนการกลุ่ม ความพร้อมในการเรียน การถ่ายโยงการเรียนรู้ การเรียนรู้กระบวนการ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย นักเรียนน่าจะมีผลสัมฤทธิ์และเจตคติทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานการวิจัยดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษามีคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวุฒิภาวะและความรู้พื้นฐานวิชาภาษาไทยเพียงพอที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอานวยศิลป์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) ของศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และ สมุดวิชาการ (หลักภาษา เล่ม 1) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี 9 บท
3. การวิจัยในครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ของทักษะทางภาษาซึ่งมี 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะ การอ่าน ทักษะการเขียน และเจตคติทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 1 ภาคการศึกษา จำนวน 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 50 นาที
5. ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย
 - 5.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่
 - 5.1.1. การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา
 - 5.1.2. การสอนแบบปกติ
 - 5.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

หลักชิปปา (CIPPA) หมายถึง หลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี โดยยึดแนวคิด 5 ประการ ได้แก่

C มาจากคำว่า Construct หมายถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสร้างความรู้ตามแนวคิดของ Constructivism เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม ฯลฯ

A มาจากคำว่า Application หมายถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำความรู้จากที่เรียนไปประยุกต์ใช้

รูปแบบการเรียนการสอนชิปปา (CIPPA MODEL) หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นให้มีความสอดคล้องกับแนวคิดหลัก 5 แนวคิดหรือหลักชิปปา ซึ่งพัฒนาโดยทีศนา แซมมณี ประกอบด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอนคือ

- 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม : เป็นขั้นดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน
- 2) ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ : เป็นขั้นแสวงหาข้อมูล ความรู้ใหม่ที่ยังไม่มีจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่างๆ
- 3) ขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล /ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม : เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หามาได้ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม
- 4) ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม : เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ
- 5) ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ : เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับ
- 6) ขั้นการแสดงผลงาน:เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้
- 7) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ : เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความชำนาญ และความเข้าใจ

กระบวนการเรียนรู้ทางภาษา หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางภาษา ได้แก่ การสอนฟัง การสอนพูด การสอนอ่าน การสอนเขียน และการสอนหลักภาษา ซึ่งมีกระบวนการดำเนินการอย่างเป็นลำดับขั้นตอนในการสร้างความรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้ดี

- 1) การสอนฟัง ใช้กระบวนการฟัง กระบวนการสร้างเจตคติ กระบวนการเรียนความรู้ความเข้าใจ กระบวนการสร้างความตระหนัก และกระบวนการเรียนภาษา
- 2) การสอนพูด ใช้กระบวนการพูด กระบวนการสร้างเจตคติ กระบวนการเรียนความรู้ความเข้าใจ กระบวนการเรียนภาษา และกระบวนการสร้างความตระหนัก
- 3) การสอนอ่าน ใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเรียนความรู้ความเข้าใจ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดแบบอุปมาน กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการสร้างความตระหนัก และกระบวนการปฏิบัติ

4) การสอนเขียน ใช้กระบวนการเขียน กระบวนการเรียนความรู้จัก ความเข้าใจ กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดแบบอุปมาน และกระบวนการสร้างความคิดตระหนัก

5) การสอนหลักภาษา ใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดแบบอุปมาน กระบวนการสร้างความคิดตระหนัก และกระบวนการปฏิบัติ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา หมายถึง การใช้กระบวนการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้หลักชิปปาและประยุกต์จากรูปแบบการเรียนการสอนชิปปาของทีศนา เขมมณี เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา และมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาไทย โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจความรู้เดิม : เป็นขั้นการสำรวจพฤติกรรม วิเคราะห์ความรู้ ทักษะภาษาไทยของนักเรียนที่มีอยู่เดิม

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา : เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ใหม่จากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาต่างๆ เกิดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกทักษะ : เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำทักษะที่ได้เรียนรู้มาฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้: เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนนำความรู้ที่มีอยู่มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ : เป็นขั้นที่ผู้เรียนเรียบเรียง และวิเคราะห์จัดระบบความรู้และกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

ขั้นที่ 6 ขั้นประยุกต์ใช้ : เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่หลากหลาย

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มควบคุม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยกำหนดขั้นตอนในการสอนตามแนวการสอนปกติของโรงเรียนที่ใช้ในการสอนวิชาภาษาไทย สรุปมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นนำ : ครุณำนักเรียนสนทนา
- 2) ขั้นสอน : ครูบรรยายโดยใช้สื่อประกอบ และให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ
- 3) ขั้นสรุป : ครูสรุปบทเรียน และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย หมายถึง คะแนนทักษะทางภาษาที่ได้จากการวัดความสามารถทางด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ของนักเรียนที่เกิดขึ้นภายหลังจากจบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา

เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งวัดได้จากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียน

ทักษะทางภาษา หมายถึง ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) และเนื้อหาวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและสร้างแผนการสอน

1.2 ศึกษาการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนชิปปา จากตำรา เอกสารและบทความต่างๆ

1.3 ศึกษากระบวนการเรียนรู้ภาษาและแนวการสอนภาษาไทยจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.4 ศึกษาหลักการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยจากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. ประชากรและตัวอย่างประชากร

2.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอานวยศิลป์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

2.2 ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอานวยศิลป์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 28 คน จากจำนวนทั้งหมด 3 ห้องเรียน รวม 56 คน

3. แผนการสอนที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) ในด้านวัตถุประสงค์ และรายละเอียดของเนื้อหา พบว่าหลักสูตรมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนที่สัมพันธ์กัน สามารถใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ มีนิสัยรักการอ่าน สามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่นๆ

3.1.2 ศึกษาบทเรียนตามหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และสมุดวิชาการภาษาไทย(หลักภาษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วนำเนื้อหามาจัดรวมเป็นกลุ่มให้เชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกันโดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาเป็น 9 บทเรียน

3.1.3 ผู้วิจัยสร้างแผนเตรียมความพร้อมกระบวนการกลุ่ม 2 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที และแผนการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา จำนวน 18 แผน ซึ่งกำหนดให้ 1 บทเรียน มี 2 แผนการสอน โดยแต่ละแผนการสอนใช้เวลาในการสอนแผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ส่วนประกอบของแผนการสอนแต่ละแผน ประกอบด้วย เรื่อง ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ เนื้อหา การประเมินผล สื่อการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมี 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นสำรวจความรู้เดิม
2. ขั้นสร้างความรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา
3. ขั้นฝึกทักษะ
4. ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้
5. ขั้นสรุปจัดระเบียบความรู้และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้
6. ขั้นประยุกต์ใช้

3.1.4 นำแผนการสอนที่สร้างไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปา 2 ท่านตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหา วัตถุประสงค์ กิจกรรม สื่อการสอน และการประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับ การเสนอแนะ

3.1.5 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 1 แผนไปทดลองสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร

3.1.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้สอนตัวอย่างประชากรต่อไป

3.2 แผนการสอนสำหรับกลุ่มควบคุม สร้างโดยผู้วิจัยจำนวน 72 แผน ตามแนวการสอนภาษาไทยของโรงเรียนอานวยศิลป์ โดยกำหนดให้มี 8 แผนการสอนต่อ 1 บทเรียน เนื้อหาที่ใช้ในการสอนเป็นเนื้อหาเดียวกันกับแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลอง ซึ่งในแต่ละแผนการสอนมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป มีขั้นตอนการสร้างแผนการสอนดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) ในด้านวัตถุประสงค์ และรายละเอียดของเนื้อหา

3.2.2 ศึกษาบทเรียนตามหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และสมุดวิชาการภาษาไทย (หลักภาษา) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาริตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) แล้วนำมาจัดรวมเป็นกลุ่มให้เชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีเนื้อหาเดียวกับแผนการสอนกลุ่มทดลอง

3.2.3 นำแผนการสอนที่สร้างไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหา วัตถุประสงค์ กิจกรรม สื่อการสอน และการประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับข้อเสนอแนะ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่

4.1 แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

4.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปป่าที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

5.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปเสนอต่ออาจารย์ใหญ่โรงเรียนอานวยศิลป์

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนเรียน (Pre-Test)

5.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง กลุ่มทดลองดำเนินการสอนตามแผนเตรียมความพร้อมกระบวนการกลุ่มจำนวน 2 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที

และแผนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาจำนวน 18 แผน ดำเนินการสอนแผนละ 4 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที โดยในระหว่างดำเนินการสอนผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเขียนรายงานตนเองตามการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาเมื่อจบบทเรียนในบทที่ 4 และบทที่ 9 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการสรุปผลการวิจัย และกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนตามแผนปกติจำนวน 72 แผน โดยดำเนินการสอนแผนละ 1 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที รวมระยะเวลาในการดำเนินการสอนทั้งสองกลุ่ม 1 ภาคการศึกษา จำนวน 16 สัปดาห์

5.4 หลังการสอน 1 ภาคการศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบตัวอย่างประชากร กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Post - Test) ด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยจากแบบวัดเจตคติชุดเดียวกับที่ใช้วัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยก่อนเรียน

5.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลและคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปผล และอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

6. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

6.1 นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อภาษาไทยก่อนและหลังการเรียนของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน

6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษากับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยที่เพิ่มขึ้นระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษากับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ โดยใช้ค่า Mann-Whitney U Test และค่า Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการเรียนการสอนซีปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาซึ่งสามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนซีปปา สำหรับจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยแก่นักเรียนระดับประถมศึกษา